

13 OCTOBER 2024 16-th. SUNDAY AFTER PENTECOST. TONE – 7.
HOLY FATHERS OF THE 7-th. ECUMENICAL COUNCIL (787). (first Sunday after October 11/24). Martyrs Carpus, Bishop at Thyateira, Papyrus, dcn., Agathadorus and Agathonica at Pergamus. (251). *Ven. Benjamin of the Kyivan Caves* (XIV). Martyr Florentius of Thessalonica (I-II). Hieromartyr Benjamin the deacon, of Persia (ca. 424). St. Nicetas the Confessor of Paphlagonia (838).

TROPAR OF SUNDAY IN TONE – 7.

You destroyed death by Your Cross. You opened paradise to the thief. You changed the Myrrh-Bearers weeping and commanded Your apostles to proclaim that You are risen, O Christ God, granting the world great mercy.

TROPAR OF THE HOLY FATHERS IN TONE-8.

You are most glorious, O Christ our God. You have established the Holy Fathers as lights on the earth, and through them, You have guided us all to the True Faith. Glory to You, O most Compassionate One.

KONDAK OF SUNDAY IN TONE-7.

The dominion of death can no longer hold men captive, for Christ descended shattering and destroying its power. Hades is bound while the prophets rejoice in harmony. The Saviour has come to those who believe, saying; come forth you faithful, unto the resurrection.

GLORY to the Father and to the Son and to the Holy Spirit.

KONDAK OF THE HOLY FATHERS IN TONE - 8.

The Son, who shone forth from the Father ineffably was born of a woman, twofold in nature. Seeing Him, we do not deny the image of His form but depict it piously and revere it faithfully, and because of this, the Church, which holds the true faith, kisses the icon of Christ's incarnation.

NOW AND FOREVER and to the ages of ages. Amen.

THEOTOKION IN TONE - 6.

O protection of Christians that cannot be put to shame, unchanging mediation unto the Creator, do not despise the suppliant voices of sinners, but be quick to come to our aid, O Good One, who in faith cry out to You: hasten to intercessions and come quickly to make supplication, for You, O Theotokos, always protect those who honor You.

PROKEIMEN

PRIEST : " Let us be attentive – Peace be unto all."

READER : "And to your spirit."

PRIEST : " Wisdom."

READER : "**PROKIMEN IN TONE - 7.** The Lord shall give strength to His people! The Lord shall bless His people with peace!"

CHOIR: " The Lord shall give strength to His people! The Lord shall bless His people with peace!"

READER: " Offer to the Lord, O you sons of God! Offer young rams to the Lord!"

CHOIR: " The Lord shall give strength to His people! The Lord shall bless His people with peace!"

READER : " **ANOTHER PROKIMEN IN TONE - 4.** Blessed are You, Lord God of our Fathers, and praised and glorified is Your Name to the ages."

CHOIR : " Blessed are You, Lord God of our Fathers, and praised and glorified is Your Name to the ages."

THE EPISTLE:

PRIEST: " Wisdom."

READER: " **The reading is from the 2nd Epistle of St. Paul to the Corinthians**"

PRIEST: " Let us be attentive."

READER: " Reads Epistle"

2 Corinthians 6: 1-10 Reading 181 (16th Sunday after Pentecost)

Brethren: 1 We then, as workers together with Him also plead with you not to receive the grace of God in vain. 2 For He says: In an acceptable time I have heard you, And in the day of salvation I have helped you." Behold, now is the accepted time; behold, now is the day of salvation. 3 We give no offense in anything, that our ministry may not be blamed. 4 But in all things we commend ourselves as ministers of God: in much patience, in tribulations, in needs, in distresses, 5 in stripes, in imprisonments, in tumults, in labors, in sleeplessness, in fastings; 6 by purity, by knowledge, by longsuffering, by kindness, by the Holy Spirit, by sincere love, 7 by the word of truth, by the power of God, by the armor of righteousness on the right hand and on the left, 8 by honor and dishonor, by evil report and good report; as deceivers, and yet true; 9 as unknown, and yet well known; as dying, and behold we live; as chastened, and yet not killed; 10 as sorrowful, yet always rejoicing; as poor, yet making many rich; as having nothing, and yet possessing all things.

Hebrews 13: 7 – 16 Reading 334 (Holy Fathers of the 7th Ecumenical Council)

⁷ Remember those who rule over you, who have spoken the word of God to you, whose faith follow, considering the outcome of *their* conduct. ⁸ Jesus Christ *is* the same yesterday, today, and forever. ⁹ Do not be carried about with various and strange doctrines. For *it is* good that the heart be established by grace, not with foods which have not profited those who have been occupied with them. ¹⁰ We have an altar from which those who serve the tabernacle have no right to eat. ¹¹ For the bodies of those animals, whose blood is brought into the sanctuary by the high priest for sin, are burned outside the camp. ¹² Therefore Jesus also, that He might sanctify the people with His own blood, suffered outside the gate. ¹³ Therefore let us go forth to Him, outside the camp, bearing His reproach. ¹⁴ For here we have no continuing city, but we seek the one to come. ¹⁵ Therefore by Him let us continually offer the sacrifice of praise to God, that is, the fruit of *our* lips, giving thanks to His name. ¹⁶ But do not forget to do good and to share, for with such sacrifices God is well pleased.

ALLELUIARIA

PRIEST : " Peace be unto you reader."

READER : " And to your spirit."

PRIEST : " Wisdom."

READER : " **ALLELUIA IN TONE - 7.** It is good to give thanks to the Lord, to sing praises to Your Name, O Most High. Alleluia."

CHOIR : " Alleluia, Alleluia, Alleluia."

READER : " To declare Your mercy in the morning and Your truth by night! Alleluia."

CHOIR : " Alleluia, Alleluia, Alleluia."

READER : " **ALLELUIA IN TONE – 1.** The God of gods, the Lord, has spoken and He has called the earth from the rising of the sun unto its setting. Alleluia."

CHOIR: " Alleluia, Alleluia, Alleluia."

GOSPEL:

Luke 8:5-15 Reading 35 (16TH Sunday after Pentecost)

5 A sower went out to sow his seed. And as he sowed, some fell by the wayside; and it was trampled down, and the birds of the air devoured it. 6 Some fell on rock; and as soon as it sprang up, it withered away because it lacked moisture. 7 And some fell among thorns, and the thorns sprang up with it and choked it. 8 But others fell on good ground, sprang up, and yielded a crop a hundredfold. When He had said these things He cried, "He who has ears to hear, let him hear!" 9 Then His disciples asked Him, saying, "What does this parable mean?" 10 And He said, "To

you it has been given to know the mysteries of the kingdom of God, but to the rest it is given in parables, that 'Seeing they may not see, And hearing they may not understand.' 11 Now the parable is this: The seed is the word of God. 12 Those by the wayside are the ones who hear; then the devil comes and takes away the word out of their hearts, lest they should believe and be saved. 13 But the ones on the rock are those who, when they hear, receive the word with joy; and these have no root, who believe for a while and in time of temptation fall away. 14 Now the ones that fell among thorns are those who, when they have heard, go out and are choked with cares, riches, and pleasures of life, and bring no fruit to maturity. 15 But the ones that fell on the good ground are those who, having heard the word with a noble and good heart, keep it and bear fruit with patience.

John 17 : 1 – 13 Reading 56 (Holy Fathers of the 7th Ecumenical Council)

Jesus spoke these words, lifted up His eyes to heaven, and said: "Father, the hour has come. Glorify Your Son, that Your Son also may glorify You, ² as You have given Him authority over all flesh, that He should give eternal life to as many as You have given Him. ³ And this is eternal life, that they may know You, the only true God, and Jesus Christ whom You have sent. ⁴ I have glorified You on the earth. I have finished the work which You have given Me to do. ⁵ And now, O Father, glorify Me together with Yourself, with the glory which I had with You before the world was. ⁶ "I have manifested Your name to the men whom You have given Me out of the world. They were Yours, You gave them to Me, and they have kept Your word. ⁷ Now they have known that all things which You have given Me are from You. ⁸ For I have given to them the words which You have given Me; and they have received *them*, and have known surely that I came forth from You; and they have believed that You sent Me. ⁹ "I pray for them. I do not pray for the world but for those whom You have given Me, for they are Yours. ¹⁰ And all Mine are Yours, and Yours are Mine, and I am glorified in them. ¹¹ Now I am no longer in the world, but these are in the world, and I come to You. Holy Father, keep through Your name those whom You have given Me, that they may be one as *We are*. ¹² While I was with them in the world, I kept them in Your name. Those whom You gave Me I have kept; and none of them is lost except the son of perdition, that the Scripture might be fulfilled. ¹³ But now I come to You, and these things I speak in the world, that they may have My joy fulfilled in themselves.

COMMUNION VERSE:

" Praise the Lord from the heavens, praise Him in the highest. Alleluia"
"Rejoice in the Lord, you righteous, praise befits the upright. Alleluia."

**13 ЖОВТЕНЬ, 2024 16-та. НЕДІЛЯ ПО П'ЯТИДЕСЯТНИЦІ. ГОЛОС 7-ий.
НЕДІЛЯ СВЯТИХ ОТЦІВ СЬОМОГО ВСЕЛЕНЬСЬКОГО СОБОРУ (787).**

Мчч. Карпа, еп. Фіятирського, Папіли диякона, Агафодора і мц. Агафоніки (251).
Прп. Веніямина Печерського, в Дальніх печерах (XIV). Мч. Флорентія (I-II).
Мч. Веніямина диякона (421-424). Прп. Микити спов. (близько 838).

ТРОПАР НЕДІЛНИЙ НА ГОЛОС 7-ий.

Зруйнував еси хрестом Твоїм смерть, відкрив Ти розбійнику рай, мироносицям плач змінив, і апостолам проповідувати повелів еси, що воскрес, Христе Боже, даючи світові велику милість.

ТРОПАР СВЯТИМ ОТЦЯМ НА ГОЛОС 8-ий. Препрославлений Ти, Христе Боже наш, що Отців наших, наче світла, на землі поставив і через них до віри істинної нас усіх привів. Многомилосердний, слава Тобі.

КОНДАК НЕДІЛЬНИЙ НА ГОЛОС 7-ий.

Влада смерті не може вже тримати людей, бо зійшов Христос, сокрушаючи і знищуючи сили її. Ад вже переможений. Пророки одностайно радуються. Явився Спас сущим у вірі, промовляючи, Виходьте, вірні, до воскресіння.

СЛАВА Отцю і Сину і Святому Духові.

КОНДАК СВЯТИМ ОТЦЯМ НА ГОЛОС 8-ий.

Із Отця несказанно возсіявши Син, з жони родився подвійний еством. Його видячи, не відрікаємося виду зображення, але його, благочесно написавши, вірно почитаємо. І ради того Церква, держачи істинну віру, цілує ікону вочоловічення Христового.

І НИНІ і повсякчас і на віки вічні, Амінь.

БОГОРОДИЧНИЙ НА ГОЛОС 6-ий.

Заступнице християн усердная, молитвенница до Творця надійная, не зневаж молитви грішників, але прийди швидше, як Благая, на поміч нам, що з вірою звиваємо до Тебе, поспіши на молитву і скоро прийди на благання, бо Ти заступаєшся завжди за тих, що шанують Тебе, Богородице.

ПРОКИМЕН

СВЯЩ. : “Будьмо уважні! Мир всім.”

ЧИТ. : “І духові твому.”

СВЯЩ. : “Премудрість.”

ЧИТ. : “**ПРОКИМЕН НА ГОЛОС 7-ий.** Господь кріпость людям Своїм дасть. Господь благословить людей Своїх миром.”

ХОР.: “Господь кріпость людям Своїм дасть. Господь благословить людей Своїх миром.”

ЧИТ.: (СТИХ) “Принесіть Господеві, сини Божі, принесіть Господеві молодих ягнят.”

ХОР.: “Господь кріпость людям Своїм дасть. Господь благословить людей Своїх миром.”

ЧИТ. : “ **ДРУГИЙ ПРОКИМЕН НА ГОЛОС 4-ий.** Благословен еси, Господи, Боже отців наших, і хвальне, і прославлене Ім'я Твоє навіки.”

ХОР. : “ Благословен еси, Господи, Боже отців наших, і хвальне, і прославлене Ім'я Твоє навіки.”

АПОСТОЛ:

СВЯЩ. : “Премудрість.”

ЧИТ. : “ **Другого Послання до Коринтян, Святого Апостола Павла читання.**”

СВЯЩ. : “ Будьмо уважні.”

ЧИТ. : “ Читає Апостол.”

2 Коринтян 6:1-10**Зачало 181 (16-та неділя після П'ятидесятниці)**

Браття, А ми, як співробітники, благаємо, щоб ви Божої благодаті не брали надармо.² Бо каже: Приємного часу почув Я тебе, і поміг Я тобі в день спасіння! Ось тепер час приємний, ось тепер день спасіння!³ Ні в чому ніякого спотикання не робимо, щоб служіння було бездоганне,⁴ а в усьому себе виявляємо, як служителів Божих, у великій терпінні, у скорботах, у бідах, у тіснотах,⁵ у в'язницях, у розрухах, у працях, у недосипаннях, у постах,⁶ у чистості, у розумі, у лагідності, у доброті, у Дусі Святій, у нелицемірній любові,⁷ у слові істини, у силі Божій, зо зброєю правди в правиці й лівиці,⁸ через славу й безчестя, через ганьбу й хвалу, як обманці, але ми правдиві;⁹ як незнані, та познані, як умираючі, та ось ми живі; як карані, та не забиті;¹⁰ як сумні, але завжди веселі; як убогі, але багатьох ми збагачуємо; як ті, що нічого не мають, але всім володіємо.

Євреїв 13 : 7 – 16 Зачало 334 (Святих Отців 7ого Вселенського Собору)

⁷ Спогадуйте наставників ваших, що вам говорили Слово Боже; і, дивлячися на кінець їхнього життя, переймайте їхню віру.⁸ Ісус Христос учора, і сьогодні, і навіки Той Самий!⁹ Не захоплюйтеся всілякими та чужими науками. Бо річ добра зміцнити серця благодаттю, а не стравами, що користи від них не одержали ті, хто за ними ходив.¹⁰ Маємо жертівника, що від нього годуватися права не мають ті, хто скинії служить,¹¹ бо котрих звірят кров первосвященик уносить до святині за гріхи, тих м'ясо палиться поза табором,¹² тому то Ісус, щоб кров'ю Своєю людей освятити, постраждав поза брамою.¹³ Тож виходьмо до Нього поза табір, і наругу Його понесімо,¹⁴ бо постійного міста не маємо тут, а шукаємо майбутнього!¹⁵ Отож, завжди приносьмо Богові жертву хвали, цебто плід уст, що Ім'я Його славлять.¹⁶ Не забувайте ж і про добротинність та спільність, бо жертви такі вгодні Богові.

АЛИЛУАЯРІЯ

СВЯЩ. : “Мир тобі читачу.”

ЧИТ. : “ І духові твому.”

СВЯЩ. : “Премудрість.”

ЧИТ. : “**АЛИЛУА НА ГОЛОС 7-ий.** Благо є прославляти Господа, і співати Імені Твоєму, Всевишній. Алилуа.”

ХОР. : “ Алилуа, Алилуа, Алилуа.”

ЧИТ. ; “ Сповідати вранці про милість Твою, і вночі про правду Твою. Алилуа.”

ХОР. : “ Алилуа, Алилуа, Алилуа.”

ЧИТ. : “ **АЛИЛУА НА ГОЛОС 1-ий.** Бог богів, Господь промовив і призвав землю від сходу сонця до заходу.”

ХОР. : “ **Алилуа, Алилуа, Алилуа.**”

ЄВАНГЕЛІЄ.**Лука 8: 5 – 15.****Зачало 35 (16-та неділя після П'ятидесятниці)**

5 Ось вийшов сіяч, щоб посіяти зерно своє. І, як сів, упало одне край дороги, і було повитоптуване, а птахи небесні його повидзьобували. 6 Друге ж упало на ґрунт кам'янистий, і, зійшовши, усохло, не мало бо вогкості. 7 А інше упало між терен, і вигнався терен, і його поглишив. 8 Інше ж упало на добрую землю, і, зійшовши, уродило стократно. Це сказавши, закликав: Хто має вуха, щоб слухати, нехай слухає! 9 Запитали ж Його Його учні, говорячи: Що визначає ця притча? 10 А Він відказав: Вам дано пізнати таємниці Божого Царства, а іншим у притчах, щоб дивились вони і не бачили, слухали і не розуміли. 11 Ось що означає ця притча: Зерно це Боже Слово. 12 А котрі край дороги, це ті, хто слухає, але потім приходять диявол, і забирає слово з їхнього серця, щоб не повірували й не спаслися вони.

13 А що на кам'янистому ґрунті, це ті, хто тільки почує, то слово приймає з радістю; та кореня не мають вони, вірують дочасно, і за час випробовування відпадають. 14 А що впало між терен, це ті, хто слухає слово, але, ходячи, бувають придушені клопотами, та багатством, та життєвими розкошами, і плоду вони не дають. 15 А те, що на добрій землі, це оті, хто як слово почує, береже його в щирому й доброму серці, і плід приносять вони в терпеливості.

Івана 17: 1 - 1 Зачало 56 (Святих Отців 7ого Вселенського Собору)

По мові оцій Ісус очі Свої звів до неба й промовив: Прийшла, Отче, година, прослав Сина Свого, щоб і Син Твій прославив Тебе, ² бо Ти дав Йому владу над тілом усяким, щоб Він дав життя вічне всім їм, яких дав Ти Йому.³ Життя ж вічне це те, щоб пізнали Тебе, єдиного Бога правдивого, та Ісуса Христа, що послав Ти Його.⁴ Я прославив Тебе на землі, довершив Я те діло, що Ти дав Мені виконати.⁵ І тепер прослав, Отче, Мене Сам у Себе тією славою, яку в Тебе Я мав, поки світ не постав.⁶ Я Ім'я Твоє виявив людям, що Мені Ти із світу їх дав. Твоїми були вони, і Ти дав їх Мені, і вони зберегли Твоє слово.⁷ Тепер пізнали вони, що все те, що Ти Мені дав, від Тебе походить,⁸ бо слова, що дав Ти Мені, Я їм передав, і вони прийняли й зрозуміли правдиво, що Я вийшов від Тебе, і ввірували, що послав Ти Мене.⁹ Я благаю за них. Не за світ Я благаю, а за тих, кого дав Ти Мені, Твої бо вони!¹⁰ Усе бо Моє то Твоє, а Твоє то Моє, і прославивсь Я в них.¹¹ І не на світі вже Я, а вони ще на світі, а Я йду до Тебе. Святий Отче, захочай в Ім'я Своє їх, яких дав Ти Мені, щоб як Ми, єдине були!¹² Коли з ними на світі Я був, Я беріг їх у Ймення Твоє, тих, що дав Ти Мені, і зберіг, і ніхто з них не згинув, крім призначеного на загибель, щоб збулося Писання.¹³ Тепер же до Тебе Я йду, але це говорю Я на світі, щоб мали вони в собі радість Мою досконалу.

ПРИЧАСНИЙ

“Хваліть Господа з небес, хваліть його в небі. Аلیلія.”

“ Радуйтеся, праведні, в Господі, праведним належить похвала. Аلیلія.”